

LASIĆ I “NOVA CROATICA”

Kada je godine 1976. tada pedesetogodišnji Stanko Lasić napustio Zagreb i Hrvatsku, na upražnjeno mjesto profesora na Katedri za noviju hrvatsku književnost zagrebačkoga Filozofskog fakulteta došla su, kako su nalagala tadašnja pravila, dva asistenta. Bili smo to nas dvojica – prvi tek diplomirao, drugi pred doktoratom. Poslije triju desetljeća, nakon što je profesor Lasić opisao svoj europski krug, a nas dvojica u međuvremenu uredno svladavali svoju znanstvenu putanju, odlučismo u znak poštovanja i pažnje prema svome prethodniku na prikladan način obilježiti mu 80. rođendan. Podržani od ostalih članova Katedre, a potom i matičnoga Odsjeka za kroatistiku, krajem one iste 2006. godine u kojoj je Stanku Lasiću na 4. hrvatskom slavističkom kongresu uručena i Nagrada “Antun Barac” za doprinos književnoj kroatistici, pozvali smo fakulteteske kolege da nam se pridruže te svojim priložima za prigodni, kako smo ga radno zvali, *Lasićeve zbornik* izrazimo zahvalnost kolegi, učitelju i prijatelju.

Dok su se prilozi pisali i polako pristizali, u nekoliko navrata na sjednicama Odsjeka za kroatistiku raspravljalo se o potrebi vlastitoga znanstvenog časopisa. Budući da su ozbiljno posustali “Radovi Zavoda za slavensku filologiju” u kojima su mnogi od nas sada već starije i srednje generacije otpočinjali prve svoje znanstvene korake, a ugledna i dragocjena “Croatica” već se nekoliko godina ne pojavljuje, na inicijativu Katedre za noviju hrvatsku književnost odlučeno je krenuti s “Novom Croaticom”.

Sve dalje zbivalo se posve logično.

Umjesto da objavljujemo prigodni zbornik, mi smo se odlučili za prigodni časopis uvjereni kako time na najbolji način spajamo naše želje s

našim potrebama, i to upravo na Lasiću najprimjereniji način. Jer upravo je Stanko Lasić bio jedan od motora negdašnjega fakultetskog Instituta za književnost i jedan od pokretača i urednika "Croatice", čiji je prvi broj sada već pomalo davne 1970. bio tiskan u dva izdanja kao malo koji časopis u našoj povijesti. I upravo zahvaljući Lasićevu naraštaju moglo je ondašnje vrijeme – svemu usprkos – izgledati "ne baš nepovoljno za pothvat ovakve vrste". A ako je ono vrijeme bilo povoljno, kakvo je tek naše?!

Danas, naime, Filozofski fakultet ima vlastititu, već dobro uhodanu nakladničku djelatnost, jezgra Hrvatskog filološkog društva ionako je na našem fakultetu (trenutni predsjednik, kolega Stipe Botica, ujedno je i pročelnik Kroatistike), a zadnjih godina samo je na našoj Katedri uposlano sedam znanstvenih novaka – više nego li je ikada u povijesti Katedre bilo svih njezinih članova! S druge strane upravo mladi kolege zapravo nemaju gdje objavljivati, pa oživljavanje "Croatice" smatramo važnim i neophodnim kako u znanstveno-stručnom, tako i u pedagoškom pogledu. A što se slavljenička gesta poklopila s novim projektom, upravo će našem slavljeniku, profesoru Stanku Lasiću – u to smo uvjereni – biti najdraže.

Mi pak svoju radost, ali i obvezu, vidimo u činjenici da je projekt što ga upravo otpočinjemo još jedno Lasićevo djelo.

Vinko Brešić i Cvjetko Milanja

U Zagrebu, 2. veljače 2008.